

't Ridderke NIEUWSFLASH

2023-2

DRIEMAANDELIJKS MEDEDELINGSBLAD VAN HOEBEKA

Hoembeka rouwt

**Christian
de Meester de Ravestein
1940-2023**
erevoorzitter van Hoembeka

Abrupt viel op zaterdag 4 maart het schokkend nieuws binnen van Het schielijk overlijden van Christian de Meester. Met droefenis namen we afscheid van onze vorige voorzitter. De uitvaartplechtigheid werd voorgegaan door Dirk Hanssens, zijn vriend en abt van de benedictijnerabdij Keizersberg van Leuven en door priester Jan Arnalsteen. Christian werd bijgezet in de grafkelder van de familie de Meester de Ravestein. Dit gebeurde allemaal op donderdag 16 maart, juist geteld op die dag waarop de kring gepland had van kunst en cultuur te gaan genieten in Antwerpen.

Christian was een bijzonder man, gedreven leider, maar de laatste jaren kostte het meer moeite en inspanning. Na dertien jaar had hij het voorzitterschap doorgegeven. Een grote mobiliteit was er niet meer en voor de meeste buitenactiviteiten moest hij passen. De bestuursvergaderingen bleef hij vrijwel trouw bijwonen.

Hoewel de laatste tijd minder present, mag niet vergeten worden dat hij voor onze vereniging een zeer belangrijke inbreng heeft geleverd. Hoembeka had in zijn tijd met 350 aangesloten gezinnen, een grote uitstraling. Er ging geen jaar voorbij zonder één of meer markante gebeurtenissen, een massa-evenement, een tentoonstelling, een merkwaardige culturreis, ons open-dorp, een cultuurcafé of een bijzondere manifestatie zoals de herdenking van 50 jaar bevrijding. De deuren van Expoel of van Hof ter Heide zette hij meermaals voor ons open. We werden er gul ontvangen. Zijn afkomst speelde een ondergeschikte rol en de wijze waarop hij zichtbaar voldaan anderen deelzaam liet zijn in de voordelen van zijn bevoorrechte positie, getuigt van pure adeldom. Zelf levensgenieter genoot hij er des te meer van als anderen in zijn vreugde deelden.

De schakel die zijn voorzaten bijna 300 jaar lang met ons dorp hadden, nam hij van zijn vader over. Hij was meer. Met hem verliezen we een genegen en welgezinde dorpsgenoot, een echte vriend.

We zullen hem missen.

V.A.C. & Partners Real Estate Advisors

Nadia Jelassi
 Erkend vastgoedmakelaar Biv 503329
 Zaakvoester
 Houtestraat 62 B-2811 Mechelen
 +32 (0)475 478 477 info@vac-online.be
 www.vac-online.be
 bereikbaar van maandag t.e.m. zaterdag van 8u tot 22u

VERS GRENSHOEEVLEES
 'ABERDEEN ANGUS'

Grenshoeve

www.grenshoeve.be

Publiplus

Schoorstraat 14
 2811, Hombeek
www.publiplus.be

- Ontwerp
- Drukwerk
- Website

Apotheek Asselman

Hombekerkouter 39
 2811 Hombeek
 Ma-Vr 8.45-19u
 Za 8.45-13u

de greef IIII
 centrale verwarming

Gijsbeekstraat 64
 2811 Hombeek
 015 411557

info.cvdegreef@skynet.be

HOEVE TEN BOSSCHE
 hoeveproducten vers van de koe

www.hoevetenbossche.be

LUC VISHANDEL - TRAITEUR

VISHANDEL TRAITEUR LUC
 LEOPOLDSTRAAT 6
 1980 ZEMST
 TEL. & FAX 015 614 144

XL
 REKLAME

ARGENTA
 Hombeek / Leest / Kapelle-op-den-Bos
De Jongh - Gits BV

Hombeek@argenta.be • 015/41.09.90

Waar u ook voor gaat,
 wij gaan met u mee.

KBC Bank & Verzekering
 Grote Markt 27
 2800 Mechelen
 015/298200
mechelen.centrum@kbc.be

Bank & Verzekering **Wij gaan met u mee**

't Oudt School

FEESTZAAL & EVENTS
 toudtschool@telenet.be
 0474/ 75 35 18
 Sint - Martinusstraat 3
 2811 Hombeek

Lilly's

Schoonheidssalon
 0472 66 51 96

COIFFURE NICOLE

Gemeentestraat 29
 Hombeek

MEULDERMANS bvba
 VERZEKERINGEN

meuldermans@skynet.be

form 4613

Proxy Leest

Ook open op
 zondagvoormiddag

Crelan

KANTOOR WILLIAM CORNETTE BVBA
 VERZEKERINGEN – BANKZAKEN
 BANKSTRAAT 7
 2811 MECHELEN-HOMBEEK
 TEL: 015/414819 – FAX: 015/424092
william.cornette@portima.be

GGtouch
 info@ggtouch.be

Mark Deckers
 patisserie

Fr. Reynierstraat 44
 2811 Hombeek
 tel.: 015/41.25.76

Dauwtrappen op 1 mei

Tradities zijn er om in ere te houden. Dit jaar kiezen we voor een wandeling in de omgeving van de 'Vossebergen', nog steeds een té weinig gekende plek in het meest westelijk gelegen deel van Hombeek.

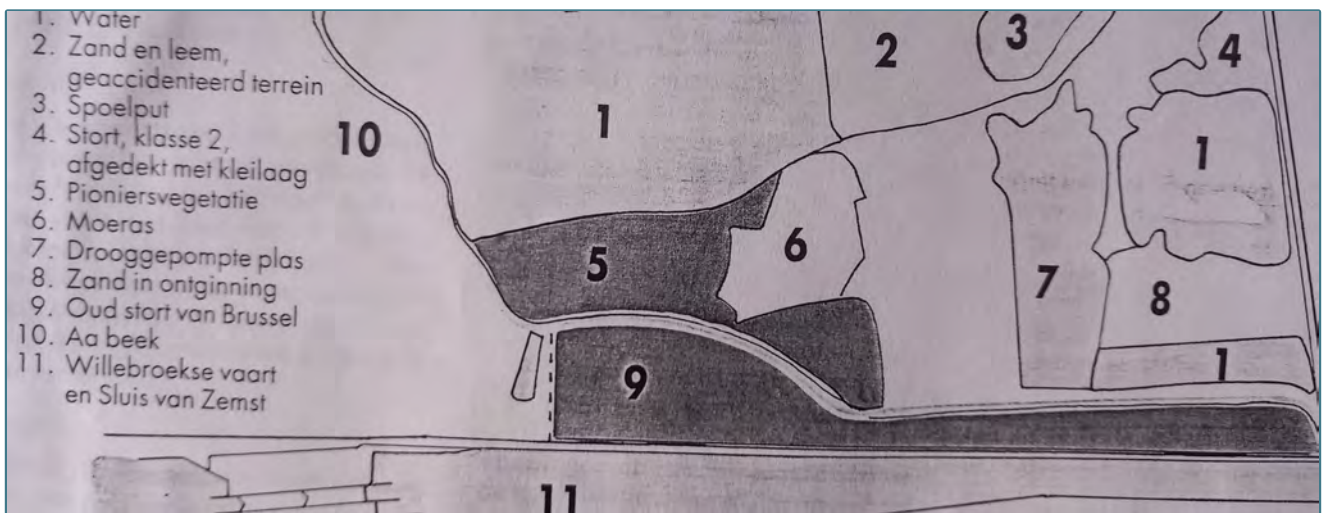
We passeren de gewezen hoeve van Frans Peeters die op unieke wijze verbouwd is. 'Hoeve ten Bossche' in de Bosstraat zullen de meesten associëren met het consumeren van een lekker ijsje. De zijweg verderop brengt ons richting Oxdonk dat ooit nog toebehoorde aan de Berthouts van Grimbergen. Na hun nederlaag in 1156 bouwde de hertog van Brabant er een vooruitgeschoven post, Koningsteen.

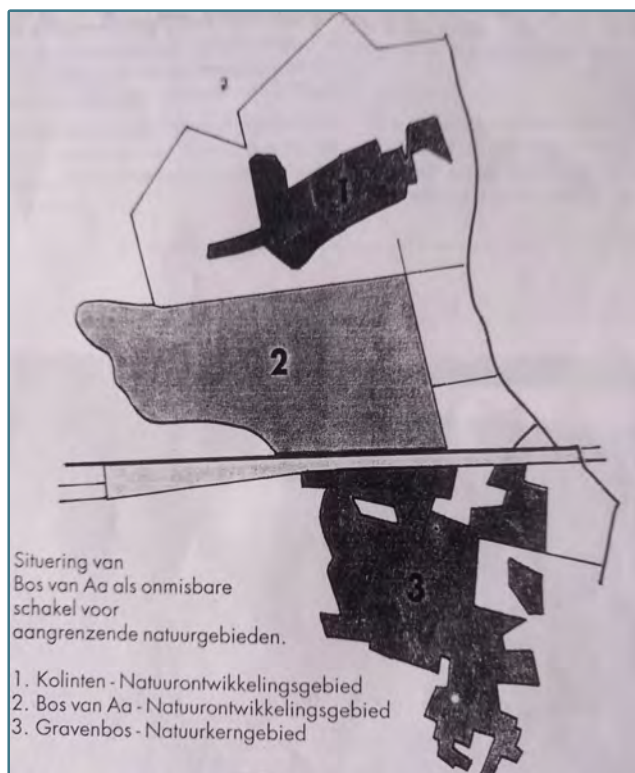
Via enkele schilderachtige hoevetjes en een prachtige trage weg op Oxdonk belanden we aan het zgn. 'Bos van Aa'.

Tot op het einde van de 16 de eeuw trachtten verschillende gemeenten en parochies Oxdonk onder hun gezag te krijgen. De Fransen hevelde het in 1803 over naar Kapelle-op-den-Bos. Nadien werd het echter terug bij Zemst gevoegd. Ondertussen kwam er het kanaal Brussel-Willebroek, na de Lieve het oudste kanaal van Europa, en de spoorlijn Mechelen-Dendermonde. In 1975 besloot de gemeenteraad van Zemst een deel van zijn grondgebied over te dragen aan Kapelle-op-den-Bos in ruil voor de totale hegemonie over de nieuwe sluis te Zemst.

In de veertiende eeuw was het 540 ha groot. In 1660 lezen we dat het bekend stond als het Aa-bos. Op het einde van de zeventiende eeuw grepen de eerste grote ontbossingen plaats ten voordele van de landbouw. Sedert 1909 werd het gebied volledig gebruikt als akkerland en waren een 14-tal boerderijen

gebouwd. In de jaren '70 vonden ingrijpende werken plaats. Het kanaal werd verbreed en uitgediept en de zeesluis werd gebouwd. Baggerspecie werd op het Bos van Aa opgespoten. 252 ha werd door de Belgische staat aangekocht en ingekleurd op het gewestplan als reservestortplaats. In 1976 werd een aanvang genomen met de zandwinning door de firma De Dijcker. Op verschillende plaatsen werden artefacten

gevonden op een diepte van meer dan 12 meter, wat wijst op menselijke aanwezigheid tijdens het Mousteriaan. Tal van fossielen van o.m. de wolharige neushoorn, mammoet, oeros, werden er gevonden. De enorme overlast stuitte meer en meer op verzet zodat in 1994 MENZZ werd opgericht wat uiteindelijk resulteerde in de omvorming tot natuurgebied. In 2015 kreeg het Sint-Romboutscollege het peterschap voor het onderhoud van het gebied.

Voor we onze tocht verderzetten houden we de gebruikelijke jeneverstop.

We volgen de dreef en nemen de Bos van

Aaweg die over de Laarbeek loopt, die de grens vormt tussen Zemst en Hombeek, dus ook tussen de provincies Vlaams-Brabant en Antwerpen.

De heropening van de weg had heel wat voeten in de aarde maar het resultaat mag er zijn. Katrienkesbrug herinnert ons aan het huisje dat er ooit vlakbij stond en bewoond was door een zekere Katrien. Daar bevinden we ons volop in de Vossebergen, een gebied dat reeds door de Kelten bewoond was.

Verschillende vondsten, zelfs waardevolle gouden halskettingen zijn er het bewijs van. De vader van de bekende Mechelaar Marc Uytterhoeven heeft er heel wat opzoeken gedaan en over geschreven.

De weg brengt ons terug tot bij de B&B waarvan de naam 'Vossebergen' heel goed gekozen is. Daar zullen we de gebruikelijke 'spek met eieren' alvast laten smaken. Zij die de wandeling niet meedoen kunnen ook aansluiten omstreeks 9.30 uur in de B&B.

**PRACTISCH: inschrijven kan tot 20 april door overschrijving van €25
op rekening van Hoembeka BE73 7332 1720 5460**

**Wij komen samen aan de pas geopende B&B De Vossebergen Dukestraat 13 Hombeek
waar we stipt om 7 uur vertrekken en waar na de wandeling het ontbijt voor ons zal klaarstaan.**

Parkeren aan de zijkant van de Dukestraat in de buurt van de B&B

Opgelet: aan de B&B zelf zijn geen parkeerplaatsen

**Laat voldoende ruimte vrij op de weg zodat de landbouwers met hun (brede) tractoren en eventuele camions
nog voldoende plaats hebben.**

HOEMBEKA OP 4-DAAGSE NAAR DE NEDERLANDSE HANZESTEDEN

dinsdag 5 – vrijdag 8 september 2023

2023
HANZEJAAR

Toen Amsterdam nog maar een stadje was, waren deze Nederlandse Hanzesteden reeds machtige handelssteden aan het water van de IJssel, het IJsselmeer, de Oostzee en de Noordzee. En die rijkdom is nog steeds te voelen, te zien en te bewonderen !

HISTORISCH KADER

In de late middeleeuwen dreven Nederlandse kooplieden uit steden als Kampen, Zwolle, Hattum, Zutphen, Doesburg, Elburg en Harderwijk handel met kooplieden uit steden in Noord-Duitsland en steden aan de Oostzee. Kooplieden en steden uit deze streken gingen in de loop van de 13de eeuw met elkaar samenwerken. Het verbond werd “de Noord-Duitse Hanze” genoemd. De hanzestad Lübeck in het noorden van **Duitsland** gelegen aan de monding van de Trave, een zeearm van de Oostzee was het centrum. Het doel van de Hanze was om de handel zo veilig mogelijk te laten verlopen en uit te breiden, door de kooplieden bescherming te bieden. Er werd toen vooral handel gedreven in graan, vis (haring en stokvis), hout, pelzen, en bier uit Noord-Duitsland en het Oostzeegebied. Die goederen werden vervoerd in koggen, dé moderne handelsschepen uit die tijd. De ladingen werden naar Hanzesteden vervoerd en voor een deel doorverkocht naar steden in het achterland. Andersom voerden Hanzekooplieden producten uit Engeland,

Frankrijk en andere landen het Oost-zeegebied binnen. De Hanzesteden hielpen elkaar. Zo werden er afspraken gemaakt over maten, gewichten en munten. Door samen te werken stonden de steden ook sterker tegenover tolheffingen van hertogen en koningen. De koggen voeren in convooi, want piraterij kwam toen veel voor in de Noordzee en de Oostzee. Het was een groot probleem. In 1387 bijvoorbeeld kaapten Noorse zeerovers het schip van de Harderwijker Tidemans. Hij had veel geluk dat hij het er levend vanaf bracht. Rond 1400 besloot de Hanze om de piraterij aan te pakken. Er werd een vloot van negen bewapende koggen bijeengebracht. Kampen, Deventer, Zutphen, Harderwijk en Elburg rustten toen gezamenlijk één kogge uit. In een zeeslag op de Wester-Eems bracht de Hanzevloot de piraten een zware klap toe. De Hamburger kogge nam 200 zeerovers gevangen, van wie er 80 zonder pardon overboord werden gesmeten.

Piratenaanvoerder Niklaus Störtebeker kon echter met 114 van zijn mannen ontkomen en kreeg bescherming bij de Hollandse graaf Albrecht van Beieren, die in onmin leefde met de Hollandse adel. De Duitse Hanze liet het er niet bij zitten en bracht een nieuwe vloot bijeen. De zeeslag bij Helgoland in 1401 was fataal voor de piraten. Veertig van hen sneuvelden en 73 werden gevangen.

Kapitein Simon von Utrecht van de Hamburgse kogge *Die bunte Kuh* veroverde het Störtebekerschip. Op 20 oktober 1401 werd de piratenleider in Hamburg staande onthoofd. Zijn laatste verzoek was, dat al de ter dood veroordeelde companen die hij, na onthoofd te zijn nog kon voorbijlopen, vrij zouden komen. Hij liep 11 van zijn mannen voorbij tot er een blok voor zijn benen werd gooid. De rechters weigerden het "laatste verzoek," uit te voeren, ook de 11 medepiraten werden onthoofd.

De Hanzesteden floreerden. Er verschenen stadsmuren, koopmanshuizen, opslagplaatsen en stadswagen. Veel van deze gebouwen trotseerden de tand des tijds. Rijke hanzesteden eigenden zich het stapelrecht toe. Koggen werden verplicht hun lading goederen te koop aan te bieden in de stad. Bij aankomst moesten de goederen worden gelost, gewogen en opgeslagen voor ze te koop konden worden aangeboden. De hanzesteden organiseerden ook jaarmarkten. Deze grote markten trokken kooplieden van einde en verre aan. Een jaarmarkt leverde een stad geld op omdat alle producten die er werden verhandeld eerst tegen betaling moesten worden gewogen in de waag. Zo'n waag straalt vaak de welvaart van een stad uit.

In de loop van de zestiende eeuw werden Hanzesteden minder belangrijk. De samenwerking maakte plaats voor eigenbelang. Ze kregen bovendien stevige concurrentie van rijke steden buiten de Hanze. Antwerpen, niet veel later gevolgd door Amsterdam, groeiden uit tot internationale handelssteden en werden belangrijker. Door de ontdekkingsreizen kwam de handel met werelddelen als Oost- en West-Indië en Amerika in handen van rijke handelscompagnieën zoals de Verenigde Oost-Indische Compagnie die in de 17de eeuw de bloeitijd van Nederland inleidde. De handel met het Oostzeegebied aan het Veluwemeer en het IJsselmeer bleef wel nog lange tijd belangrijk voor de plaatselijke handel.

Hanzesteden die we graag even toelichten !

Zwolle

Historische hanzestad aan de IJssel waar je je nooit hoeft te vervelen. Wandelen door het bruisende centrum met zijn boeiende musea, inspirerende boetieks, lekkere restaurants en koffiebars. In de historische binnenstad van Zwolle kun je ook heerlijk cultuursnuiven. Er staan oude monumenten zoals de Grote Kerk (St.-Michaëlskerk), de Peperbus, de Sassenpoort, de Oude Staatszaal , ...

De Peperbus in het historische stadshart van Zwolle is de kerktoren van de Basiliek van Onze-Lieve-Vrouw-ten-Hemelopneming. De officiële naam is de Onze-Lieve-Vrouwetoren, maar deze toren wordt in de volksmond de Peperbus genoemd. De toren is 75 meter hoog, je kan hem bijna niet missen tijdens je bezoek aan Zwolle. Hij torent namelijk overal bovenuit.

Rijksmonument "De Oude Statenzaal"

De schitterende Statenzaal, onderdeel van het vroegere Gouvernementshuis van de provincie Overijssel, is een van de oogappels van onze stad. Het gebouw, waar ooit de Provinciale Staten van Overijssel bijeen kwamen voor hun vergaderingen, heeft na de bouw van het nieuwe provinciehuis aan de Luttenbergstraat, zijn functie verloren. De zaal kan nu door derden gehuurd worden en is anno 2014, alleen nog in gebruik voor kleine concerten, ontvangsten en lezingen. Sinds 1994 staat de zaal tevens op de verlanglijst als trouwlocatie.

De neogotische Statenzaal, in de jaren 1897 en 1898 gebouwd naar een ontwerp van rijksbouwmeester J. van Lokhorst moest na de invloeden van moeder natuur aan de buitenzijde grondig worden gerestaureerd. Het interieur had in 1991 al een grondige restauratie ondergaan. Op 11 september 2010 was de anderhalf

jaar durende restauratie afgerond.

Bij het binnenkomen vallen als eerste de muurschilderingen en de statige trap naar de Statenzaal op. In de gangen zijn naast de muurschilderingen, ook de ornamenten en de glas in loodramen een lust voor het oog. De gebrandschilderde ramen in de Statenzaal, vervaardigd door het atelier van Nicola in Roermond, laten de wapens van alle toenmalige gemeenten van het Overijssel, schitteren in de ochtendzon. De wand-schilderingen, geschilderd door kunstschilder Van der Laars, verhalen de vroege geschiedenis van de provincie Overijssel.

Hattem

Tussen de noordrand van de Veluwe en de IJssel ligt het pittoreske Hattem. De Hanzestad is al eeuwen een inspiratiebron voor kunstschilders. Niet zo verwonderlijk: de stad is niet alleen 'fotogeniek', ze ligt ook nog eens in een fraaie omgeving met bos en water op steenworp afstand. De ligging aan de IJssel zorgt

ervoor dat Hattem vrij uitzicht heeft op de beroemde Hollandse luchten. Vele kunstschilders vonden (en vinden) hierin inspiratie. Jan Voerman was een van hen. Hij schilderde graag de wolken boven de IJssel en zijn woonplaats Hattem. Zijn schilderijen zijn te zien in het Voerman Museum Hattem. In het museum is ook werk van zijn zoon te zien. Voerman junior maakte furore met aquarellen in Verkade-albums. Als Hanzestad floreerde Hattem in de Middeleeuwen. Dat is nog te zien aan de fraaie koopmanshuizen die in de oude binnenstad staan. Het was in die

tijd belangrijk je handel en jezelf goed te beschermen. Daar zorgden hoge muren, een stadsgracht en bewaakte poorten voor. Dat Hattem vroeger een echte vestingstad was, is nog op veel locaties te zien.

Delen van de oorspronkelijke stadsmuur zijn bewaard gebleven, net als de 14de eeuwse Dijkpoort. In het Anton Pieck museum dat in 1984 geopend werd door de Anton Pieck en prinses Margriet, loopt tot en met 7 januari 2024 de tentoonstelling "De Passie van Pieck". We kunnen er zien hoe Pieck al op 10-jarige leeftijd imponeerde met schitterende aquarellen en tekeningen en hoe hij zich ontwikkelde tot een van de meest veelzijdige kunstenaars van Nederland. Mensen die hem gekend hebben, weten het nog: "Anton Pieck was zeer productief en tekende het liefste de hele dag". De kunstenaar is op

92-jarige leeftijd in zijn slaap overleden.

Kampen

Kampen ligt aan de oevers van de IJssel in de provincie Overijssel. De naam "Kampen" werd in de geschiedenisboeken reeds sinds 1227 vermeld. Rond die tijd was de stad al belangrijk en had het de naam "Het Rotterdam van de Middeleeuwen".

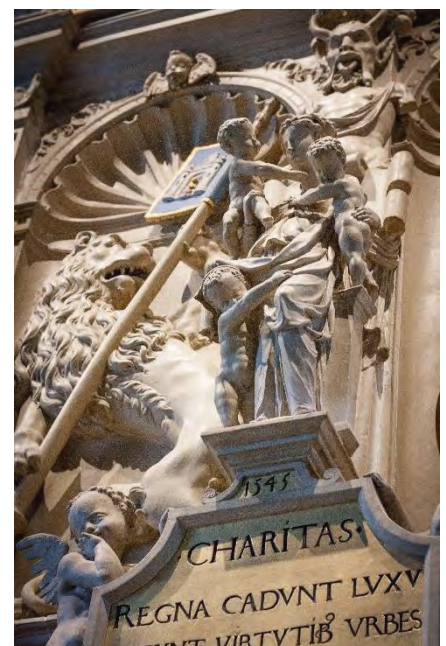
In 1441 trad de stad toe tot de Duitse Hanze. Kampen had toen een flinke vloot koggeschepen waarmee zout werd verhandeld in de Oostzee.

In totaal telt de Hanzestad zo'n 500 monumenten waaronder de Sint-Nicolaaskerk, het Gotisch Huis, de stadspoorten. Bijzonder onderdeel van onze stadswande-

ling zal ongetwijfeld het bezoek zijn, aan de Schepenzaal, de 16de eeuwse bestuurskamer die nu onderdeel uitmaakt van het Stedelijk Museum Kampen..

In de 19de eeuw had Kampen honderd sigarenfabrieken. Rond 1880 was bijna de

helft van de inwoners werkzaam in de tabaksfabrieken. Er werden per week ongeveer 1,5 miljoen

sigaren geproduceerd. Nog altijd is er één actief: De Olifant. Ook is er nog een eeuwenoude smederij actief. Kampen telde ook tientallen bierbrouwerijen, maar ook hiervan is er slechts nog één actief.

De Nederlandse Kamper Koe

Wie Kampen zegt, zegt Kamper Uien. Daarmee bedoelen we niet het bolgewas waarvan je tranen in de ogen krijgt, maar wel verhalen die de spot drijven met de domheid van de inwoners van de stad Kampen. Het bronzen beeld van de Kamper koe van beeldhouwer Jits Bakker, die verlangend omhoog kijkt naar het gras op de klokkentoren speelt de hoofdrol in de bekendste Ui van Kampen "De koe aan de toren". Het beeld werd er geplaatst ter gelegenheid van het 10-jarig bestaan van het "Kamper Ui-dagen Comité" in 2018. Het Ui-verhaal illustreert de domheid en pretenties van de inwoners en de gemeenteraadsleden van Kampen. Het verhaal luidt als volgt:

De bouw van de nieuwe vrijstaande klokkentoren in Kampen, kwam herhaaldelijk stil te liggen. De werken vorderden zo traag dat op de hoogste trans van de toren, het gras welig begon te woekeren. De burgemees-

ter en Schepenen van Kampen, zaten met de handen in het haar en besloten een koe naar boven te hijsen, om het gras weg te grazen. Toen de koe halverwege was riepen de Kampenaren: "Kijk toch eens hoeveel trek ie heeft. De tong hangt al uit z'n bek". Ze lieten het dier bengelen ter hoogte van de hoogste torentrans, maar grazen heeft het beest nooit meer gedaan."

Deventer

Museum De Waag op de Brink

ging van valsmunterij. De gaten die te zien zijn in de ketel werden er in 1813 door schietgrage soldaten van het bezettende Napoleontische garnizoen in geschoten. Een recente conditiecheck wees uit dat het niet meer verantwoord was de koperen ketel buiten te laten hangen. Sinds 2017 is de ketel daarom verplaatst naar het voorportaal van de waag waar hij vrijblijvend te bezichtigen is. Sinds 1915 is de oude Waag "Museum De Waag" geworden.

De Waag vind je aan de Brink. Dankzij de jaarmarkten die er werden gehouden in Deventer groeide de stad uit tot één van de belangrijkste Hanzesteden aan de IJssel. Van heinde en ver kwamen handelaars en kooplui naar den Brink om hun producten te verhandelen. In de stadswaag die in 1528 werd gebouwd werden onder de verantwoordelijkheid van de stedelijke overheid, de aangevoerde handelswaar gewogen, waarop de stadsbelastingen werden geheven. Er werd daarbij toezicht gehouden op de geldende maten en gewichten. Aan de gevel van de waag hing eeuwenlang een koperen ketel uit 1434 waarin valsmunters levend in olie werden gekookt. Dit overkwam onder andere in 1434 de muntmeester van de heer van Batenburg op beschul-

Bergstraat en Bergkerk

De Bergstraat, is een van die charmante oude straatjes aan de Brink waar je tussen de historische gevels kan rondlopen. Van hieruit heb je ook het beste uitzicht op de tweelingtorens van de Sint-Nicolaaskerk of Bergkerk. Het is een romaanse basiliek die gebouwd werd in 1209 tijdens de 'Gouden Eeuw' van deze Hanze-stad. De Bergkerk werd gebouwd in de jaren 1198-1209, vlak bij het toenmalige Deventer havenkwartier. Ze is in de bloeitijd van de Hanzestad gesticht door door Norbertijnen. De kerk, een romaanse kruisbasiliek, werd toegewijd aan St.-Nicolaas de beschermheilige van de schippers.

In de 15de eeuw onderging de Bergkerk diverse verbouwingen waardoor deze een laatgotisch karakter kreeg. Zo zijn de twee karakteristieke torenspitsen in die periode gebouwd (het onderste deel van de torens is nog oorspronkelijk). In 1580 ging de kerk over in de handen van de protestanten. Het interieur werd, zoals gebruikelijk, direct ontdaan van de katholieke kenmerken. De wand- en gewelofschilderingen verdwenen onder een laag witkalk. Tijdens een ingrijpende restauratie van 1915 tot 1924, werden de oude schilderingen weer blootgelegd en gerestaureerd. De schilderingen op de oostwand van het oude romaanse dwarsschip stammen uit de vroege 13de eeuw. Het gebouw is vandaag niet meer in gebruik als kerk, maar doet dienst als tentoonstellingscentrum en concertzaal.

Stadhuis van Deventer

Het stadhuis is een interessant voorbeeld van hoe oud en nieuw elkaar in Deventer ontmoeten. Dit grote, nieuwe stadhuis verenigt alle stadskantoren die vroeger over de hele stad verspreid lagen. Op de gevel zijn eikenhouten kozijnen aangebracht met aluminium roosters waarop de unieke vingerafdrukken van 2264 verschillende inwoners van Deventer te zien zijn. Dit openbare gebouw werd bekroond met de Abe Bonnema Award voor Architectuur in 2017

Deventer-Munttoren

De Munttoren is van 1685 tot 1708 in gebruik geweest als werkplaats van de Deventer muntmeesters. Zij sloegen de stedelijke munt. Voor die tijd was het waarschijnlijk een pakhuis. Eigen munten slaan was niet voor iedere stad weggelegd. Alleen welvarende steden kregen in de middeleeuwen het recht om munten te slaan, Deventer was er daar een van. In 1708 werd de laatste munt in Deventer in de Munttoren geslagen. Peter Sluysken was de laatste muntmeester van Deventer. Er zijn in

Nederland meer dan 9000 munten uit de jaren 1040 tot 1100 gevonden. 1639 van die munten zijn geslagen in Deventer. Tegenwoordig wordt de Munttoren gebruikt als kerkgebouw. De toren werd in februari 1945 bijna helemaal verwoest bij een bombardement.

Na de oorlog werd het Munttencomplex grondig gerestaureerd. Hierna diende het als tentoonstellingsruimte voor kunst en als onderdak voor culturele en wetenschappelijke bijeenkomsten. Hieraan herinnert de gevelsteen, waarop een schilderspalet, muziekinstrumenten en een uil zijn afgebeeld. Boven de buitendeur zijn in een sluitsteen de woorden 'Die Munte' gebeiteld, een herinnering aan de tijd van de muntmeesters.

Zutphen

Sint-Walburgiskerk en stadsmuur

De Germaanse nederzetting Zutphen (Zuid-Veen) ontstond in de Romeinse tijd op een rivier-duinencomplex aan de monding van de Berkelrivier en de IJssel.

Op 's-Gravenhof het oudste plein van Zutphen stond in de 9de eeuw een houten hofstede van de graven van Hamaland. Rond het hof vestigden zich boerderijen, huizen en hutten. In het prille Zutphen werd voornamelijk aan metaalbewerking (ijzer, lood, zilver, koper) gedaan.

In 882 werd de nederzetting geteisterd en verwoest door de

Vikingen. Om zich te beschermen tegen de Vikingen werd de stad rond 890 voorzien van een nieuwe verdedigingswal en -gracht.

Maquette Palts van Zutphen

In de 11de eeuw verrees in het centrum van Zutphen een groots stenen gebouw: een zaal van meer dan 50 meter x 12,5 meter, opgetrokken uit tufsteen, met allerlei bijgebouwen eromheen. Zo'n gebouw kan eigenlijk alleen worden verklaard als **palts**, een tijdelijk verblijf voor een keizer van het Heilige Duitse Rijk. De palts werd vermoedelijk gebouwd in opdracht van bisschop Bernold van Utrecht, die in 1046 landheer werd van het graafschap Zutphen voor Hendrik III, keizer van het Heilige Roomse Rijk

In 1105 werd een nieuwe Romaanse kapittelkerk door bisschop Burchard van Utrecht ingewijd: de Sint-Walburgiskerk. Rond 1125 werd de palts en de kerk omgeven door een wal met tufstenen borstwering en een gracht. Eind 12de eeuw werd de paltsaula nog verbouwd, maar vanaf de 14de eeuw trad het verval in. Na een renovatie rond 1470 werd het gebouw en de bijgebouwen nog enige tijd gebruikt als Bourgondisch bestuurlijk centrum maar vanaf de 16de eeuw werd de oude 's-Gravenhofplein verkleind; de gebouwen rondom werden gesloopt en

de Vismarkt (op het noordelijk deel van het huidige plein) werd uitgebreid. In 1634 werden de laatste resten van de oude palts gesloopt.

Bezienswaardige historische gebouwen

De *Drogenapstoren* is gebouwd in 1444-1446 als stadspoort (Saltpoort = zoutpoort) en werd in 1465 dichtgemetseld. Sindsdien staat hij bekend als toren in plaats van poort. Stadsmuzikant Tonis Drogenap woonde er rond 1555 en gaf de toren zijn huidige naam. Van 1888 tot 1927 was de Drogenapstoren in gebruik als watertoren.

De *Wijnhuistoren* is de toren van het Wijnhuis (waag, herberg, stadswacht en wijnhuis), gefaseerd gebouwd tussen 1618 en 1642 door stadsbouwmeester Emond Hellenraet onder leiding van de Amsterdamse architect Hendrick de Keyser, wiens atelier toen in Zutphen was gevestigd.

De *Bourgonjetoren* is een geschutstoren uit 1457 die gebouwd werd om Zutphen tegen de Bourgondiërs te verdedigen. In de 15de eeuw werden voor het eerst kanonnen gebruikt bij oorlogsvoering. De hertogen van Bourgondië streefden er al een eeuw naar om alle Nederlandse gebieden te veroveren. Gelre en Zutphen waren de laatste gewesten die ze wilden veroveren. De toren verrees op de plek van de oude Veerpoort, die daarvoor afgebroken werd. De aansluitende stadsmuur, die nu nog zichtbaar is naast de toren, is ongeveer 200 jaar ouder.

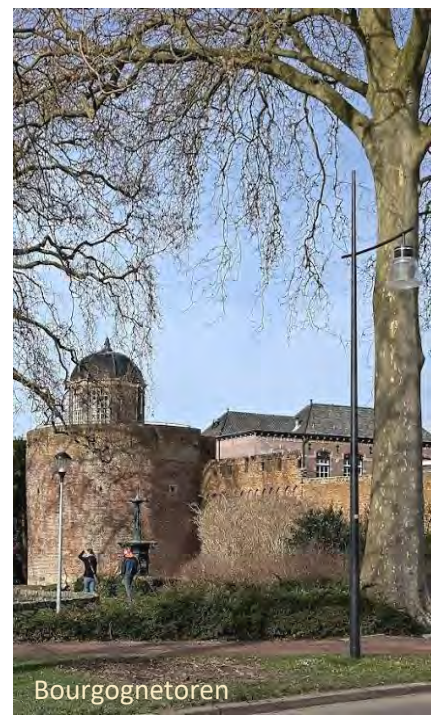
De *Berkelpoort* gebouw over de rivier de Berkel, maakt onderdeel uit van de stadsmuur. De waterpoort verbindt de oude stad en de Nieuwstad en dateert van 1320. Ze werd in de middeleeuwen 'Bovenberg' genoemd.

Drogenapstoren

Wijnhuistoren

Bourgonjetoren

Berkelpoort

Elburg

Elburg, vreemde eend in de bijt. Maar oh, wat een pittoresk stadje! Een stad die in de 14de eeuw opnieuw werd uitgevonden en ontworpen als een schaakbord langs de Zuiderzee. De wandeling voert ons over de stadswallen, langs de oudste nog in bedrijf zijnde touwslagerij van Ne-

derland, door de historische binnenstad met zijn smederij, kruidhof, klooster en blikvanger de Sint-Nicolaaskerk, schutspatroon van de schippers der Hanze !

Doesburg

Doesburg, gelegen langs de Gelderse IJssel en de Oude IJssel, kreeg al in 1237 stadsrechten, 60 jaar voor Amsterdam. Doesburg was lange tijd de belangrijkste vestingstad van Nederland. De rijkdom van destijds ziet u nog terug in de prachtig gerestaureerde historische binnenstad en vestingwerken. In de oudste horecagelegenheid van Nederland " Stadsbierhuys de Waag", geopend sinds 1478, zal Hoembeka de 4-daagse Hanzetrip feestelijk afsluiten met een lekker dineetje.

HOEMBEKALEDEN DIE GEÏNTERESSEERD ZIJN IN DEELNAME AAN DE 4-DAAGSE CULTUURTRIP DE NEDERLANDSE HANZESTEDEN VAN 5 - 8 SEPTEMBER 2023 KUNNEN VRIJBLIJVEND HUN NAAM DOORMAILLEN NAAR DE HOEMBEKA-REISORGANISATORS HILDE&HERMAN VOOR 15 APRIL 2023. ZIJ ZULLEN LATER GECONTACTEERD WORDEN VOOR EEN EVENTUELE INSCHRIJVING.
MAILADRES : hermanvanlint@telenet.be

DE HANSWIJKKERK VAN BEELDHOUWER EN ARCHITECT LUCAS FAYDHERBE

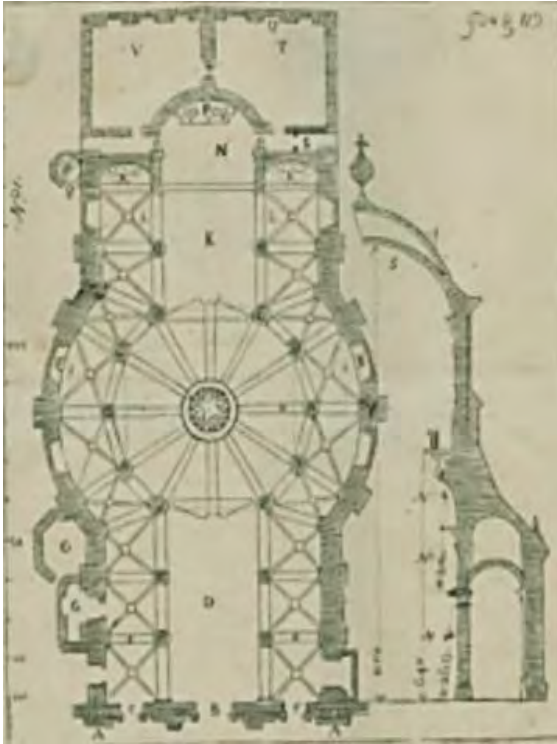
*De Hanswijkprocessie Mechelen is een traditie sinds 1273. Mechelen werd in 1272 geteisterd door een pestepidemie. De wanhopige bewoners van de Hanswijk namen hun toevlucht tot "hun" Lieve-Vrouw en droegen haar beeld al biddend naar de stad. Korte tijd later was de stad bevrijd van de pest. De Mechelaars beloofden uit dank, om jaarlijks een Hanswijkprocessie te houden.
Op zondag 14 mei 2023 zal deze voor de 750ste keer uitgaan.*

VOORGESCHIEDENIS

Rond het oude Mechelen, dat door wallen omgeven was, lagen verscheidene gehuchten. Eén daarvan was Hanswijk. De wijk verwierf al vroeg bekendheid door zijn marialegende. Op zekere dag kwam een schip met koopwaar langs de Dijle naar de stad Mechelen toe. Op de boeg bevond zich een houten mariabeeld. Ter hoogte van Hanswijk liep het vaartuig vast. Na vergeefse pogingen om het weer vlot te krijgen, brachten de bootslui het mariabeeld aan wal en plotseling kwam het schip los. Het was voor hen een duidelijk teken dat Maria hier in Hanswijk haar verblijfplaats koos. Hoewel de legende ons niet juist zegt, wanneer dit precies gebeurd is, wordt 988 als het beginjaar van de verering van O.-L.-Vrouw van Hanswyck beschouwd. Door de stijgende populariteit van deze Mariaverering, verkreeg een afvaardiging van de Mechelse bevolking in 1287 van het Sint-Romboutskapittel gedaan dat Hanswijk een zelfstandige parochie kon worden, die bediend zou worden door de Orde van de Dalscholieren van Zoutleeuw. Hoewel grotendeels gevestigd in Frankrijk, waren de dalscholieren al in 1231 aanwezig in Luik en in 1236 in Zoutleeuw. De Hanswyck parochie bevond zich buiten de Mechelse stadsmuren. De dalscholieren kochten huizen en een stuk land naast de kapel van Hanswyck voor de bouw van hun klooster. Onder de dalscholieren kende de verering van het miraculeuze Mariabeeld een groeiende bekendheid. In het begin van de 14de eeuw was de toeloop van pelgrims zo groot geworden dat er naast de kapel van Hanswijk een grotere kerk en een nieuw klooster moest opgetrokken worden. Eind 14de eeuw werden deze bouwwerken gerealiseerd. Een opeenvolging van rampen maakte in de 16de eeuw een einde aan deze voorspoed. Het klooster, nog maar net hersteld van de schade door de ontploffing van het buskruitmagazijn in de Zandpoort (1546), werd in 1572 tijdens een treffen tussen de troepen van Alva en die van Oranje, volledig in puin geschoten. Nog tijdens deze godsdienstoorlogen werden in 1578 de restanten van het klooster, dat beschouwd werd als een potentieel bolwerk voor de troepen van de Spanjaarden, platgebrand door de Calvinisten. De veelgeplaagde dalscholieren zochten daarop hun toevlucht binnen de Mechelse stadsmuren. In 1579 kocht de prior een huis in de Hanswijkstraat vlakbij de Hanswijkpoort. In het voormalige "Busgietershuis" werd terug een voorlopige kapel ingericht, zodat de Mariaverering kon hervat worden. De heropbouw van de communiteit verliep echter vrij moeizaam. In 1599 telde deze nog slechts drie paters. Dit veranderde in 1638 bij de verkiezing van prior Nicolaus de Souhay, die gebruik maakte van de toenemende devotie tot Onze-Lieve-Vrouw; het miraculeuze beeld van Hanswijk trok

terug heel wat bedevaarders. De prior voelde de dringende noodzaak van een waardige bedevaardkerk te bouwen maar nijpend geldgebrek dwong hem in 1647 tot het bouwen van een eenvoudige kapel. Hij slaagde er wel in om in de Hanswijkstraat en de aanpalende straatjes naar de Dijle toe verscheidene panden te verwerven. Het was zijn opvolger prior Willem Cool die de droom van zijn voorgangers kon realiseren. Omstreeks 1665 schreef Willem Cool, prior van de dalscholieren en ambtshalve pastoor van de Hanswijkparochie, een brief naar aartsbisschop Andreas Creusen. Hierin stelde hij dat de kerk te klein was bij feestelijkheden met grote volkstoe- loop. Lucas Faydherbe, op dat ogenblik de meest spraakmakende architect in de regio en leerling van Rubens werd aangezocht om de plannen voor de bedevaartskerk en het nieuwe klooster te maken.

ARCHITECT EN BEELDHOUWER LUCAS FAYDHERBE

Dit grondplan uit de publicatie van Siré (1738) geeft een goed beeld van de combinatie langkerk en koepelkerk die Lucas Faydherbe uitdacht voor de Hanswijkkerk.

vond zich de sacristie en daarboven een oratorium dat in verbinding stond met het eigenlijke koor. In 1670 stond de achterbouw onder dak en waren de werkzaamheden aan de kerk gevorderd tot de kroonlijst, maar de financiële middelen waren zo goed als uitgeput. Op 25 mei 1671 vroeg de prior aan de wethouders van Mechelen de toelating om in de stad opnieuw een collecte te mogen houden. Ondertussen vorderden de werken tamelijk vlot, maar de gedurfde bouwvorm van de kerk, die bestond uit een ongewone combinatie van een traditionele 'basilica' met drie beuken enerzijds en een koepelkerk anderzijds, zorgde voor onvoorziene consequenties. Om in de middenbeuk een ononderbroken doorzicht naar het hoofdaltaar te krijgen, liet Faydherbe op de kruising met de centraalbouw de steunpilaren van de koepel weg. Nog voor de constructie van de koepel voltooid was, kreeg het koepelgebouw al stabiliteitsproblemen: één van de tien koe-

Lucas Faydherbe leverde de plannen voor de koepelkerk van Hanswijk en op 10 mei 1663 werd de 1ste steen gelegd door Aartsbisschop Cruesen. De plechtigheid ging gepaard met het luiden van de grote klok in de St.-Rombouts, beiaardspel, kanongebulder en volksvermaken.

Aangezien het terrein waarop de kerk gebouwd zou worden, sterk afhelde, naar de Dijle toe, liet Lucas Faydherbe langs de rivier een stevige stenen muur optrekken om de constructie tegen het wassende water te beschermen. Het bouwterrein daarachter liet hij uitgraven tot de hoogte van de kademuur. In deze bouwput werd een onderaardse ruimte gemetseld die uitzag op de Dijle. Zo beschikte de kerk over een crypte die

als grafkelder in gebruik werd genomen. Op de plaats die het koor van de oever van de Dijle scheidde, werd een hoge dienstvleugel opgetrokken. Op het niveau van de kelder lagen de ziekenkamers, op de eerste verdieping die aansloot op de kerk be-

Naar een gravure van Cruen uit Plantinga vergenoemt. Afb. 10. — Hanswijkkerk: ontwerp door L. Faydherbe.

De publicatie van Siré (1738) bevat een interessant perspectief op het toenmalige Klooster van de Dalscholieren aan de kant van de Dijle (onderaan). Het nog bestaande kloostergedeelte achter het kerkkoor, herbergde op Dijle-niveau de ziekenkamers en de nog bestaande kapel van de dalscholieren, die aansloot op de crypte. Op de verdieping lagen respectievelijk de sacristie en het kerkkoor.

pelzuilen verzakte. Hij stond 25 cm uit het lood en de draagkracht voor de koepel kwam in gevaar. Om dit te verhelpen, werden de vier zuilen op de hoogte van de middenbeuk aan één van hun aanpalende koepelzuilen verbonden door ijzeren stangen die met beugels rond de schachten van de zuilen werden vastgeklonken. Om deze ingrepen te verbergen, vulde architect Lucas Faydherbe de boogopeningen gedeeltelijk op met stuc - en decoratief beeldhouwwerk. In die periode werden de monumentale gipsreliëfs: "De Geboorte van Jezus" en "De Val van Jezus onder het Kruis" geplaatst. Ze zijn zonder twijfel van de hand van Lucas. Getuigen daarvan zijn

Gipsrelief in Hanswijkkerk

Bozzetto "Val van Jezus onder het Kruis"

de voorontwerpen van de reliëfs in terracotta (bozzetti) van Lucas in het Museum Hof van Busleyden te Mechelen. Onderaan construeerde Lucas Faydherbe vier blokwerkportieken met grafschriften en bustes van de vier kerkvaders: Ambrosius en Augustinus zijn van zijn hand en de twee andere van zijn leerling Jan Boeckstuyns.

Om de druk van de koepel op te vangen, werden ook de vensteropeningen in de voorbouw opgevuld met metselwerk en werd de voorziene tweede koepel niet gebouwd. Al deze ingrepen vertraagden uiteraard de bouw en deden de bouwkosten enorm toenemen; naar schatting, tot een vijfvoud van de oorspronkelijke prijs. Het spreekt voor zich dat de relaties tussen de prior van de dalscholieren en architect Faydherbe sterk verzuurd raakten. De onverwachte meerkosten vereisten een herziening van de verdere contracten. Bij het overlijden van prior Willem Cool in 1676 was de kerk volledig overweld en voorzien van een nooddoek. Petrus de Luytenaer werd verkozen

tot nieuwe prior. Toen de kerk haar voltooiing naderde, vroegen de Hanswijkheren Lucas een passend hoofdaltaar te ontwerpen voor het uitstellen van het miraculeuze Mariabeeld. Volgens het contract van 13 mei 1675 mocht hij de afmetingen naar eigen inzicht bepalen, maar de uitvoering moest geschieden in rode, witte en zwarte marmer. In april 1680 ontkende prior de Luytenaer plots dat er ooit een officiële overeenkomst was getekend en liet meteen de werken stilleggen. Aangezien de basis waarop de kolommen zouden rusten, het houten tabernakel en de inkassing van de nis reeds waren afgewerkt, protesteerde Lucas heftig. De dalscholieren verweten hem het gebruik van minderwaardig materiaal, beweerden dat het altaar tegen de koorsluiting moest staan en trokken de verhoudingen in twijfel. Faydherbe weerlegde de aantijgingen. Na een hevige pennentwist werd de zaak voorgelegd aan de Grote Raad van Mechelen. Het Hof besliste dat het klooster het reeds gepresteerde werk moest vergoeden op basis van een schattingsrapport van enkele onpartijdige experts. Een nieuw contract regelde de afbetalingstermijn, waarna elke samenwerking met Faydherbe ophield.

Het blijft voorlopig een open vraag wie uiteindelijk de koepel heeft afgewerkt, aangezien Lucas Faydherbe in 1677 fulmineerde tegen de prior van Hanswijk, die het werk aan derden wilde uitbesteden. Door de vele besommeringen werd de Hanswijkkerk pas omstreeks 1681 voltooid.

De bouwwerken van het klooster werden volgens een verdwenen chronogram in de voorgevel, in 1689 afgerond. Het U-vormige kloostercomplex werd opgetrokken tegen de linkerzijgevel van de kerk. Binnen deze U-vorm, tussen kerkgevel en klooster, bevond zich de centrale pandhof. Afbeeldingen van de voorzijde van het klooster aan de Hanswijkstraat tonen een sobere, bakstenen façade van zeven traveeën, geformeerd door stevige pilasters van natuursteen. Het gevelconcept vertoont overigens sterke gelijkenissen met de proostwoning van het klooster van Leliëndaal aan de Bruul, waarvan het ontwerp eveneens aan Lucas Faydherbe wordt toegeschreven. Het klooster kende

ook een uitloper achter het kerkkoor, waar een vleugel van zes traveeën aansloot op het koor. Precies dit gedeelte is vandaag nog het enige authentieke restant van het Klooster van de Dalscholieren.

ook een uitloper achter het kerkkoor, waar een vleugel van zes traveeën aansloot op het koor. Precies dit gedeelte is vandaag nog het enige authentieke restant van het Klooster van de Dalscholieren.

ook een uitloper achter het kerkkoor, waar een vleugel van zes traveeën aansloot op het koor. Precies dit gedeelte is vandaag nog het enige authentieke restant van het Klooster van de Dalscholieren.

Deze 19de-eeuwse prent van Jan-Baptist De Noter geeft een impressie van de Hanswijkkerk en het klooster van de dalscholieren omstreeks 1780. Het bovendeele van de kerktfaçade zal pas omstreeks 1854 toegevoegd worden naar een ontwerp van architect Charles Drossaert

OOK ONZE VOOROUDERS GINGEN OP DE VLUCHT VOOR DE OORLOG

Daniëlle Auwaerts

Onlangs kreeg mijn zeventienjarige kleindochter Fien een jaartaak met als onderwerp: "Mijn familie tijdens de Eerste Wereldoorlog". Wat een opdracht! Die oorlog is al meer dan honderd jaar geleden voorbij. Gelukkig heb ik als oma een goede herinnering aan mijn eigen grootmoeder, die in ons gezin woonde en mij grotendeels heeft opgevoed. Zij vertelde veel over haar verleden, ze had twee oorlogen meegemaakt, een veertienjarige dochter verloren na een kortstondige ziekte en in 1917 haar man moeten afstaan aan de Duitsers als verplicht tewerkgestelde in Soltau, in het noorden van Duitsland. Na zes maanden kwam hij gelukkig vrij ongehavend terug.

Foto van het gouden huwelijksjubileum van Jan Leroy en Josephine Ceuppens in 1930.

Jan Leroy was toen 80 jaar en Josephine Ceuppens 76. Twee jaar na die gouden bruiloft stierven ze beiden in 1932. (Een lang leven voor die tijd!) Hij stierf drie weken na haar, waarschijnlijk van verdriet. Ook een mooie lovestory!

Mijn grootmoeder, hun dochter, vertelde dat hij een vondeling was, goed mogelijk, hij was geboren in Brussel en opgevoed in Zemst, bij een boer waarschijnlijk.

Zij had mij ook verteld dat haar ouders tijdens diezelfde oorlog waren gevlucht naar Nederland, jammer genoeg zonder verdere details.

In 1967 had ik ter ere van de gouden bruiloft van mijn grootouders een uitgebreid fotoalbum samengesteld met foto's en documenten over hun leven. Na de dood van mijn ouders kwam dat kostbare fotoalbum mee naar Heverlee als een vorm van familiearchief.

In dat album zaten ook enkele losse stukken die als bron konden dienen voor Fiens jaartaak.

Zeer interessant bleek een brief van 21 december 1915 geschreven door Lute Kregel, een Nederlandse boer uit Anloo in de provincie Drenthe. Hij richtte zich tot Jan Leroy, mijn overgrootvader met nieuwjaarswensen voor het komende jaar 1926. Hij keek met een zekere ontroering terug naar nieuwjaarsdag tien jaar geleden, 1916 dus, waarop hij zijn Belgische gasten in de pastorie van Anloo de hand drukte. Hij richtte zich ook tot enkele vrienden van mijn overgrootvader, die bij navraag bij het archief van Hombeek, allen uit hetzelfde dorp kwamen en werkmakers van hem waren in het "Arsenaal" in Mechelen, waar de Belgische treinen toen onderhouden werden.

Lute Kregel vertelde ook dat hij onlangs Mevrouw Römmeling ontmoet had, die hen eveneens de groeten deed. Een medewerkster van het archief van Drenthe schreef me dat die Mevrouw Römmeling de vrouw was van de burgemeester van Anloo. Zo werd me één en ander duidelijk: de Kerk (pastorie) en de burgemeester hadden gezorgd voor de organisatie en het onthaal van de Belgische vluchtelingen.

Jammer genoeg heb ik niet kunnen achterhalen hoelang de mensen uit Hombeek daar gebleven zijn, mijn grootmoeder had het mij niet verteld of ik ben het vergeten.

Boer Kregel schrijft uitvoerig over het weer en de oogst, heel belangrijk voor een boer! Er hadden verscheidene stormen plaatsgevonden met veel sneeuw en regen. Het noorden van Nederland had veel te verduren in die tijd, de "Afsluitdijk" kwam er pas in 1933. Toch klinkt zijn brief niet negatief, hij heeft blijkbaar mooie herinneringen aan zijn Belgische gasten. Misschien hebben ze zich nuttig gemaakt op de boerderij en in het huishouden en er was een hechte vriendschap ontstaan.

Fien vond ook interessante informatie in databanken over de Belgische vluchtelingen. Zij ontdekte dat de vrienden uit Hombeek allen een tijd hadden doorgebracht in het kamp of met een eufemisme "Vluchtoord " Uden, de naam van mijn overgrootouders vond ze echter niet.

Wat is daar gebeurd? het antwoord op enkele vragen vinden we terug in het boek van Diane De Keyzer *Nieuwe meesters, magere tijden* uit 2013. Zij beschrijft hoe reeds bij het begin van de oorlog en vooral na de val van Antwerpen begin oktober massa's Belgen met hebben en houden, soms met hun vee te voet naar Nederland trokken, dat niet bezet was. In november was er sprake van een miljoen vluchtelingen, van toen af gingen velen weer naar huis. Bij het begin van 1915 verbleven er toch nog tweehonderdduizend in Nederland, waarvan de helft tot het einde van de oorlog.

De bemiddelde Belgen huurden een kamer, de anderen kwamen in de vele "Vluchtoorden" terecht. Nederland zorgde voor hun onderkomen, eten, tot zelfs sinterklaasfeestjes voor de kinderen toe. Na een tijdje kregen ze hun eigen kok, ze waren nogal kieskeurig, af en toe betaalde een rijke sponsor voor bier.

Toch werd het teveel voor de Nederlandse regering. De minister van Binnenlandse Zaken organiseerde gratis treinen om een deel van de vluchtelingen te verspreiden en noordwaarts te sturen, onder meer naar Rotterdam, Amsterdam en Groningen. Waarschijnlijk zijn mijn voorouders en hun vrienden zo bij hun gastgezinnen in Drenthe terechtgekomen.

Dit alles doet mij denken aan de edelmoedige gastvrijheid van vele landgenoten die in een Brussels station de Oekraïners stonden op te wachten eind februari, begin maart 2022. Een teken van warme menselijkheid te midden van een harde, wrede wereld!

Foto M. Duveen, Groningen.

Pastorie, Anloo.

Oude prentkaart van de pastorie te An(s)loo, waar de Belgische families opgevangen werden in de eerste wereldoorlog. Deze postkaart werd door boer Kregel na de oorlog vanuit Anloo naar mijn overgrootouders gestuurd.

Jan Leroy en Josephine Ceuppens zijn de ouders van Justine Leroy, mijn grootmoeder, en van de oudstrijder Frans Leroy, die aan de IJzer gevochten heeft.

In de brief die de Nederlandse gastheer Lute Kregel naar mijn overgrootouders schreef, vermeldde hij ook de namen van drie andere families uit Hombeek, die wellicht in hetzelfde dorp opgevangen werden: de families: **Reyniers, Van San en Laborderie.**

De warme relatie tussen gastheer en gastgezin maakt het wel een mooi verhaal, zeker in het licht van wat we nu meemaken met de vluchtelingen uit Oekraïne.

Daniëlle Auwaerts

**Wil je extra informatie over de
Heemkundekring Hoembeka
www.hoembeka.be of**

SCAN ME

Retouradres:

R. Schelkens
Bankstraat 158
2811 Hombeek

Driemaandelijks tijdschrift P209706

Afgiftekantoor 1980 ZEMST

Onze volgende activiteiten

Maandag 1 mei: Dauwtrappen aan de Vossebergen en het Bos van Aa

Info en inschrijven blz. 3 - 4 -5 van deze nieuwsflash

Woensdag 3 mei: Bezoek aan het KMSK en wandeling in Antwerpen

De uitgestelde activiteit van van 16 maart gaat door op 3 mei.

Er zijn een paar plaatsen vrijgekomen.

Heb je interesse? Telefoon dan met Hilde Nuytkens 015410166.

Zondag 18 juni: Hombeek kermis met activiteiten in en aan het dorpshuis

Opendeur Hoembeka

Eind augustus: Fietstocht

Info in volgende nieuwsflash.

Van 5 tot 8 september: Busreis naar de Hanzesteden in Nederland

Info blz. 6 tot 17 van deze nieuwsflash.

Zondag 5 november: Jaarlijkse dierenzegening en paardenomwegang

Meer info volgt nog.

Andere activiteiten in voorbereiding

Lidgeld Hoembeka 2023

Om onze werking in de beste omstandigheden te kunnen blijven doen, hebben we uw bijdrage nodig.

Voor de leden die hun lidgeld nog niet betaald hebben zit er een herinneringsbrief bij deze flash.

Lidgeld gezin	€20
Lidgeld alleenstaande	€15
Lidgeld erelid	€30
Lidgeld Sponsor	€40